

מ"ת 61548/03/14 - המבקשת, מדינת ישראל נגד המשיב, נאיף עטאונה (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מ"ת 61548-03-14 מדינת ישראל נ' עטאונה (עציר)
בפני כב' השופט נסר אבו טהה
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רותם צריקר-קובי
נגד
המשיב
נאיף עטאונה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ותד אחמד בשם עו"ד שאדי נאטור

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, היזק לרכב במזיד, הסתייעות ברכב לביצוע פשע.

2. בכתב האישום נטען, בתמצית, כי במועד הרלוונטי לכתב האישום, משפחתו של ח.א.ח. (להלן: "המתלונן"), הייתה מסוכסכת עם משפחתו של המשיב (להלן: "הסכסוך"). נטען, כי בשל הסכסוך, קשר המשיב יחד עם אחרים מבני משפחתו וביניהם יאסר עטאונה, סייף עטאונה, נביל עטאונה, וודיע עטאונה (להלן: "האחרים"), וסירחאן עטאונה אחיו (להלן: "סירחאן"), קשר לתקוף את המתלונן ומי מבני משפחתו של המתלונן.

נטען, כי בתאריך 23/3/14, סמוך לשעה 15:30, עת שנסע המתלונן ברכבו סמוך לצומת שוקת, נפגש עם המשיב ואחרים שנסעו ברכב מסוג "הונדה" (להלן: "הונדה"). המשיב והאחרים התקרבו למתלונן כשחלקם מצוידים באלות, והכו אותו בצוותא חדא בכל חלקי גופו. המשיב השליך על המתלונן לבנה שפגעה בגבו. המשיב והאחרים עזבו את המקום, בעוד המתלונן נזקק לטיפול רפואי שכן נגרם לו דימום בראשו, המטומה בגבו וברגלו ונפיחות באפו.

3. **ב"כ המשיב** לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה. עם זאת, לגישתו קיים כרסום ממשי בתשתית הראייתית המצדיק בחינת חלופה קונקרטיית. ראשית נטען, כי כתב האישום נסמך רובו ככולו על עדות המתלונן. כשמחד המתלונן קשר את המשיב לאירוע ומאידך מסר נתונים אחרים שהמאשימה לא ציינה בכתב האישום. כך למשל, המתלונן וע"ת 3 מסרו שבאירוע היו מעורבים ארבעה אנשים, זאת בניגוד להודעת ע"ת 5 שמסר שהיו חמישה מעורבים. המאשימה בכתב האישום מפרטת חמישה שמות

של מעורבים. שנית, נטען כי הנזק שנגרם למתלונן אינו עונה על ההגדרה של חבלה בכוונה מחמירה, שכן מהאישור הרפואי של המתלונן מיום 23/3/14, אין שום אזכור לנזק, אשפוז או טיפול תרופתי שקיבל המתלונן. שלישית, המשיב נעצר שלושה ימים אחרי האירוע, כאשר המשטרה ידעה כבר ביום 23/3/14 (מועד הגשת התלונה) את שמו ופרטיו של המשיב. נטען, כי השיהוי במעצרו יש בו כדי להראות על זיהום חקירתי מכריע מצידה של היחידה החוקרת, שלא עצרה את המשיב מיד בסמוך לאירוע. עוד לעניין זה נטען, כי יתר המעורבים בפרשה לא נחקרו ולא נעצרו. עוד נטען, כי השיהוי במעצר המשיב מלמד על העדר מסוכנות מפניו.

רביעית, אשר לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב נטען, כי המשיב בן 50, נשוי ואב לשמונה ילדים. חמישית, חלופת המעצר המוצעת בראש העין, מרוחקת משמעותית מהיישוב חורה. כמו כן, כוללת פיקוח אנושי צמוד של חמישה ערבים נורמטיביים.

4. **באת כוח המבקשת** מנגד טענה כי לא קיים כרסום בראיות ועתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. נטען, כי התשתית הראייתית נסמכת הן על הודעות המתלונן והן על הודעות האחרים שנכחו יחד עמו, כאשר מהודעותיהם לא עולות סתירות מהותיות. עוד נטען, כי על אף שסעיף 13 לעובדות כתב האישום הוא המתאר את מעשי המשיב לכאורה, לא ניתן לנתקו מנסיבות האירוע ומהעובדות החמורות של כתב האישום. אשר לשיהוי במעצרו של המשיב נטען, כי אין בשיהוי של שלושה ימים כדי להפחית מרמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב. עוד נטען, כי בשים לב שמדובר בסכסוך בין משפחות שהחל עוד לפני האירוע, הרי שראוי שיתקבל תסקיר שירות המבחן שיבחן את כלל הנסיבות, ביניהם את עמדת המתלונן.

דין והכרעה

5. הלכה היא, כי בדיון בשאלת מעצר נאשם עד תום ההליכים נגדו, נדרש בית המשפט לבחון קיומה של תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו. רמת ההוכחה הנדרשת בהקשר זה אינה זו הנהוגה במשפט הפלילי - היינו: מעל לכל ספק סביר, אלא די בבחינת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה. על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר שעיוּבּוּדן של הראיות במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות ומבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של יום להרשעת הנאשם (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**). במלים אחרות, על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר שמחומר החקירה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם. בשלב בחינת הראיות לכאורה אין בית המשפט נדרש לבחון את מהימנות עדים או את משקלן של העדויות, אלא אם כן מדובר בפירוכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 352/11 **ברי נ' מדינת ישראל**). אם הבחינה הלכאורית מגלה ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, כך שלא קיים סיכוי סביר כי ניתן יהיה להתבסס על החומר הראייתי לצורך הרשעת הנאשם - לא יעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו (בש"פ 635/13 **מגדיש נ' מדינת ישראל**; בש"פ 6742/11 **אלמכאווי נ' מדינת ישראל**). לעומת זאת, אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא כזה, שההרשעה או הזיכוי הם פועל יוצא של מידת האמון שהשוּפּט בהליך הפלילי העיקרי ייתן בהם, כי אז קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה (הלכת זאדה).

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בתיק החקירה שהונח בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. עיקר התשתית מבוסס על הודעות המתלונן מיום 23/3/14 שעה 16:00, 25/3/14 וכן עימות בין המתלונן לבין המשיב מיום 26/3/14, במסגרתם הטיח המתלונן במשיב את חלקו באירוע ובעיקר את זריקת הלבנה על גבו. לצד עדות המתלונן ישנה הודעת קאסם אלחואג'רה מיום 23/3/14, וכן עימות שנערך בין קאסם לבין המשיב מיום 27/3/14 התומכת בתיאור שמסר המתלונן, לרבות חלקו של המשיב. מנגד, קיימת גרסת המשיב אשר מכחיש נוכחות במקום ובזמן הרלוונטי לאירוע. אומנם המשיב מסר אליבי שנתמך על ידי חברו כי בשעה 13:30 היה במסעדת "אווזי" בבאר שבע, אולם האירוע על פי כתב האישום התרחש לכאורה בשעה 15:30.

7. אשר לעילת המעצר - אין מחלוקת בדבר קיומה. על כן, נותר אפוא לבחון באם יש בחלופה שהוצעה בדמות מעצר בית מלא באתר החברה הנקראת "אלעטאונה בע"מ" בראש העין (להלן: "מקום החלופה"), ובפיקוחם של בעל החברה אלעטאונה פאיז, בן 69, אלעטאונה עאזי בן 43 (קצין בטיחות בתחום התעבורה ומתנדב במשטרת ישראל), אלעטאונה מוחמד בן 47, אלעטאונה כרים בן 68 (מחזיק בתעודת בורר ומשכין שלום מטעם משטרת ישראל) (להלן: "הערבים המפקחים"), כדי להשיג את תכלית המעצר.

8. בפניי התייצבו הערבים המפקחים והביעו את רצונם ונכונותם לשמש חלופת מעצר עבור המשיב ולפקח עליו לסירוגין. לדברי הערב המרכזי- בעל החברה- מר אלעטאונה פאיז, מדובר באתר מגורים מגודר ומרושת במצלמות עם שומר בשער הכניסה. כלל הערבים אנשים בוגרים ואחראיים, נשואים ובעלי משפחות, מנהלים אורח חיים נורמטיבי. עוד הסבירו כי קיימת קרבה משפחתית בינם לבין המשיב. כמו כן, לדבריהם המשיב מכבד אותם ומקשיב להם.

עוד התייצב בפניי השייח' אלעטאונה כרים המחזיק בתעודת בורר ומשכין שלום מטעם משטרת ישראל. לדבריו, יחד עם נכבדים אחרים מהמגזר הבדואי מקדמים סולחה בין הצדדים. עוד לדבריו, מאז האירוע חלף זמן ללא אירועי אלימות נוספים, וכי כל הצדדים מעוניינים בהשכנת שלום, לכן בחר להתייצב בביתה משפט ולומר את הדברים, בתור בורר ומשכין שלום מטעם משטרת ישראל. עוד הסכים השייח' לשמש ערב צד ג' להבטחת קיום תנאי השחרור בערובה.

הערבים והמפקחים הותירו רושם מאוד חיובי כאנשים נורמטיביים, בוגרים, אחראיים המבינים את משמעות התחייבותם כערבים ומפקחים עבור המשיב.

9. המשיב יליד 1973, נשוי ואב לשמונה ילדים, ללא רבב בעברו, מנהל אורח חיים נורמטיבי עובד לפרנסתו במוסך "גל" בבאר שבע, עצור מיום 26/3/14.

10. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ובחנתי את החלופה שהוצעה בפניי, ולאחר ששקלתי את

מכלול השיקולים הרלוונטיים הגעתי לכלל מסקנה שיש בחלופה שנבחנה כדי לצמצם את רמת המסוכנות הלכאורית הנשקפת מצד המשיב, שכן מדובר בחלופה מרוחקת מרחק משמעותי מאזור הדרום (ראש העין), מקום החלופה מגודר, מרושת במצלמות וקיים שומר בשער הכניסה לאתר המגורים. עוד החלופה כוללת פיקוח אנושי מלא ומתמיד של שלושה ערבים לסירוגין שהותירו רושם מאוד חיובי. לצד התחייבותו והצהרתו של השייח' אלעטאונה כרים אשר מחזיק בתעודת משכין שלום מטעם משטרת ישראל, כי הוא נוטל חלק יחד עם נכבדים נוספים מהמגזר הבדואי לקדם סולחה בין הניצים על דעת שני הצדדים ובהסכמתם. וכן, הצהרתו כי מאז האירוע (שבועיים), לא נרשמו מעשי אלימות נוספים וקיימת רגיעה. עוד שמתני לנגד עיני, כי מדובר במשיב אב למשפחה, מנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא רבב בעברו, זה מעצרו לראשונה בחייו מאחורי סורג ובריח.

11. הותרת המשיב במעצר עד לקבלת תסקיר שירות המבחן, שמטבע הדברים גיבושו כרוך בהמתנה לפחות חודש ימים במחוז הדרום, וכאשר אנו בפתחה של פגרת חג הפסח, סביר להניח שתבקש אורכה נוספת מעבר לחודש ימים לצורך הגשת התסקיר. בפסיקה נקבע: **כי על דרך כלל, ראוי כי החלטה בדבר שחרורו של נאשם לחלופת מעצר תתבסס על עמדה מקצועית של שירות המבחן. בכך אין כדי לומר שבית המשפט מנוע מלהידרש, בכוחות עצמו, לשחרורו של נאשם לחלופה בהעדר תסקיר מעצר (ראה בש"פ 2763/05). יש מקרים בהם בית משפט יכול להתרשם ישירות מהמפקחים המוצעים ומטיב החלופה על רקע המעשה והעושה, אף ללא צורך לקבל "גושפנקא" משירות המבחן.**

12. אשר על כן הנני מורה על שחרורו של המשיב בתנאי הערובה הבאים:

- א. המשיב ישהה במעצר בית מלא במתחם המגורים של חברת "אלעטאונה בע"מ" בראש העין, תחת פיקוחם של הערבים אלעטאונה פאיז, אלעטאונה מוחמד, אלעטאונה עאזי, לסירוגין.
- ב. הפקדה כספית על סך 20,000 ₪.
- ג. חתימת ערבות עצמית על סך 50,000 ₪.
- ד. כל אחד מהערבים יחתום ערבות צד ג' על סך 70,000 ₪, לרבות השייח' אלעטאונה כרים.
- ה. איסור יצירת קשר במישרין או בעקיפין עם המתלונן וכן עם המעורבים האחרים בכתב האישום שטרם נעצרו.
- ו. המשיב ילווה לדיונים בבית המשפט שיקבעו בעניינו בליווי מי מהערבים.

ניתנה והודעה היום ז' ניסן תשע"ד, 07/04/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט

עמוד 4

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על עיכוב החלטתי ל-48 שעות.

ניתן להחל במתן הערבויות.

באת-כוח המבקשת תעשה מאמץ להודיע דבר החלטתה עוד היום. השעה כעת 11:00.

**ניתנה והודעה היום ז' ניסן תשע"ד,
07/04/2014 במעמד הנוכחים.
נסר אבו טהה, שופט**